

Een simpele verklaring van erfrecht

Vertaalbureau Idem Dito kreeg dit voorjaar het verzoek een Nederlandse verklaring van erfrecht te vertalen naar het Frans. Niets bijzonders, althans, zo leek het.

De opdrachtgeefster, een Nederlandse en in Nederland woonachtig, heeft van haar moeder een vakantiehuis in Zuid-Frankrijk geërfd. Het huis is begin jaren 70 door haar stiefvader aangekocht. De stiefvader is in 2002 overleden en heeft zijn bezittingen, waaronder de woning in Frankrijk, aan z'n vrouw nagelaten. De moeder van cliënte is begin dit jaar overleden.

Het is niet duidelijk of de verklaring van erfrecht beëdigd vertaald moet worden, onze cliënte weet niet zo goed raad met de hele zaak. Eerlijk gezegd heeft ze niet veel op met het huis in Frankrijk, ze is er in geen 20 jaar geweest, vindt het te ver weg, spreekt geen Frans en wil de woning het liefst verkopen. Kortom, ze hoopt dat Vertaalbureau Idem Dito zich over de kwestie wil ontfermen en bereid is een en ander voor haar uit te zoeken. Een interessante opdracht gelinkt aan erfrecht en makelaardij, die we graag aannemen. Hoewel we de nodige ervaring met de materie hebben, blijkt deze zaak uniek!

Frans onroerend goed valt onder het Franse erfrecht. Feitelijk betekent dit dat binnen een jaar na het overlijden van de stiefvader in 2002 de nalatenschap en successie-aangifte in Frankrijk geregeld hadden moeten worden, waarna de eigendom van het pand zou zijn overgegaan op de moeder van cliënte. Uit onwetendheid is dit destijds nagelaten. Formeel is de stiefvader dus nog steeds eigenaar. Na enig zoeken vindt cliënte de koopakte uit 1972 verleden voor de plaatselijke Franse notaris. Via internet sporen we zijn gegevens op. De notarispraktijk blijkt overgenomen te zijn door zijn twee zoons en met een van hen krijgen we telefonisch contact. Hij meldt dat hij voor het afhandelen van deze zaak in ieder geval een (niet beëdigde) vertaling nodig heeft van de verklaringen van erfrecht van beide overledenen plus hun testamenten, huwelijksakte, geboorteakte van de erfgename en een waardebeoordeling van het pand.

Dat laatste levert nog het grootste probleem op want waar bevindt zich de sleutel? De dochter heeft geen idee, weet alleen te melden dat lang geleden de smid van het dorp de sleutel onder z'n hoede had, maar herinnert zich zijn naam niet meer en daarbij is het natuurlijk de vraag of de goede man nog leeft. Dankzij internet achterhalen we naam en adres van *Madame le Maire*, de vrouwelijke burgemeester van het dorp. Door middel van een brief leggen we de zaak aan haar voor. Twee weken later nemen we telefonisch contact op. Zij heeft inmiddels het nodige onderzoek verricht en de zoon van de smid gevonden die nog steeds de sleutel in zijn bezit blijkt te hebben. De notaris haalt de sleutel bij hem op en taxeert zelf het huis. Vervolgens maakt hij twee zogenaamde *attestations de propriété* op: een waarbij de eigendom met terugwerkende kracht per 2002 overgaat van de stiefvader op de moeder van onze opdrachtgeefster en een tweede waarbij cliënte eigenaresse van het pand wordt.

Afgelopen juli zijn beide aktes (mede door ons) ondertekend bij de notaris in de Haute Loire. Daarna hebben we het huis bezocht: een authentiek pand met schitterende oude details, gelegen in een prachtig bergdorpje, met een *vue imprenable*, een weergaloos uitzicht over de omgeving. De stiefvader kocht het destijds voor omgerekend nog geen 500 euro, een man met visie en een vooruitziende blik! Uiteindelijk valt onze cliënte na 20 jaar alsnog voor het pand, ze besluit het zelf te houden, op te knappen en als vakantiewoning te verhuren. *Excellente idée!* Drie maanden na ons eerste contact zitten we aan de Franse keukentafel van de trotse nieuwe rechtmatige eigenaresse en proosten op de goede afloop. Missie volbracht!